

TELEGRAMA FUJU ROMANU.

Nr. 103. ANULU XVIII.

Telegraful este de două ori pe săptămâna: joi și Duminică. — Prenumeratia se face în Sabiu la expediția foieșii pe afara la c. r. postă, cu bani gală prin scrisori francate, adresate către expediția. Pretul prenumerării pentru Sabiu este pe anu 7. A. v. a. sau pe o jumătate de anu 3. A. 50. Pentru celelalte părți ale Transilvaniei și pen-

Cu numeroul acesta se încheia abordamentul pre anul 1870.

La încheierea anului.

De multu nu a inscris istoria în paginile sale unu anu atât de avut de evenimente și fatalități cum a fost celu espiratu. Si ore victimele cele mari ce s-au sacrificat cu atâtă largitudine voru aduce vre-unu bine pentru omenime? Sementă resbelelor a fostu decându le cunoscere lumea funesta pentru omenime; pacea a fostu binefacatoria carea a adus bunetățile pre pamentu, și de aceea și angerii, cari vesteau pastorilor venirea măntuitorului lui moș pre pamentu, în căntarea loru laudavacea, sică invetiaturilor măntuitorie, ce aveau să se înlocuiască pre pamentu.

Unu resbelu necalculat și necalculabilu s'a escătu pre la mijlocul anului, din care mai avemu numai putene momente încă. Unu resbelu între cele dintău națiuni a le pamentului, și acelu resbelu se continua preste pragul anului în care vomu intră. Elu a devastat Francia în mare parte de omeni și de avere, a sfirnatu sate, orașe și cetăți tari și e în ajun de a cuceri pre cetatea lumiei, după cum o numescu unii, Parisulu; dară acestu resbelu nu mai putine a dusu sutele de mil din floră barbatilor germani pre câmpulu de luptă, unde aceste bratii, ce puteau folosi omenimēi, ocupându-se cu lucrări de ale păcei, săngeră și moru de răni, de boli, de strapatie, în detrimentul societăției întregi; dară avereia cea multă ce o consuma resbelul și carea aru puté fi mai bine, mai cu succesu, folosita spre desvoltarea civilisatorie, unde e socotita? pentru ca negresită e o parte considerabilă, carea că mijloco spre înaintarea industriei și a scientelor putea și intrebuintata acasă, dară nu în strainate sp̄e destructione.

Unu rezultat, ni se prorocesce, ca va nasce acestu saturnu de anu măncatoriu de omeni și de statea lucruri omenesci, și acesta este o Germania mare cu unu imperatru în frunte.

Anul espiratu a consumat și puterea lumescă a papei din România, a returnat, va sa dică, unu regatu, care ocrea și scutea obscurantismulu.

In locul acestui tronu condamnat de tota lumea se cladesce celu alu Italiei, carea după multe sbuciumări seculare și-a ajunsu odata unitatea sea.

In vecinătatea acestui regatu consolidat, celu Spaniei se chinu spre a-si ajunge odata stabilitatea. Dupa molte cercări în totă părțile și după ce a aprinsu resbelulu între Francia și Prussia, Spania și-a gasit in principale A m a d e u, alu doilea fiu a lui Victor Emanuel, unu rege. O parte din spanioli insa a pregatit o intimpinare din cele mai funeste noului rege, ucidiendu pre generalul Prim, pre acelă despre care se dice ca eră celu dintău barbatu de statu in Spania, și despre carele se mai dice, ca eră sa fia radimulu junelui rege. Noulă dinastia in Spania are o problema grea de deslegatu, și e intrebarea de căasă Savoia va și asi de norocosa la consolidarea statului spaniolu cum a fostu de norocosa la consolidarea celui piemontezu și in fine la realizarea unităției italiane.

In colțul Europei de mediad-resarită nu suntu evenimente asiā marcate că cele amintite pâna aci. Cestionea escață intre Constantinopole și Petersburg, pentru navigația pre marea negra, după presemne, va fi deslegata fără sgomotu. Ceealalta cestionea ventilată de ore căte organe, cestionea româna, dicu astădi totu acele organe ca e terminata. Asiā sa fia, dără schimbarea ministerului in România și compusetiunea cea nouă, dar și mai multu, îngrig-

Sabiu, în 31 Decembrie (12 Ianuarie) 1870/1.

ro provinciale din Monarchie pe anu anu 8. r. era pe jumătate de anu 4. r. v. n. Pentru principe, și tineri străini pe anu 12. r. 1/4, anu 6. r. v. n.

Inscrierile se pătescă pentru intiu ora cu 7. cr. și învă, pentru a doua ora cu 5. cr. și pentru a treia repetitie cu 3. cr. v. n.

rea cea mare ce o manifestă o parte însemnată a diuarișicei, ne face să credem că încă nu s'a inceputu acea cestione, ci există numai o temere, cum a existat la 1857, la 1859, la 1864 și la 1866, cându d. e. s'a suțu unu Hohenzollern pre tronul romanescu. Totă miscările României din anii citati au privită afacerile ei intorne. Asiā și acum. De aceea supozitionile cele multe ale diuarișilor suntu gresite și suntu în dreptu a crede că — din același partea anului celu nou nu i se va nasce vre-unu conflict nou, fără pote la succederea unor intrigi externe, măna în măna cu imprudentia unor băbati politici, cu putinu tactu politicu.

Una lucru însemnatu a mai produsu acestu anu trecutu, însemnatu în posibilele sele urmari mai multu decădu în esențialul său propria — acesta e conserintia din Londonu. Care voru și urmările acesteia, care ale celoru latice cestioni nascute in anulu trecutu?

Responsul e fără scurtu. A trecentu mai bine de unu secolu și Europa nu s'a pututu omogenă în privintia parerilor sele despre dreptu și detorintie. Poporele ei încă nu au dovedit u suntu de plinu petrunse de drepturile și datorintiele loru. Dovadă ni arata invederatu despotismulu și autocratismulu, pre unde s'a pututu sustiné și încelatorismulu, unor oameni, care s'a folositu de ele spre a orbii și seduce popore.

Si aici jace responsul: cunoscerea drepturilor și datorintelor in adeveratul sensu. Atunci despotei și inselatorii nu mai potu avea trecere, echilibrul social nu se mai vătăma și confrintările diplomatice și resbelele săngerose voru și înlocuite prin tratate industriale, prin espusezioni de totu felul și prin respectarea fratiasca a națiunilor.

De amu și asiā de norocosi că viitorul sa le desteptă pre popore și sa le pună în posessiunea acestoră pre densele! Eră cea vechia și deplorabile va incetă in mare inse și in partiala, și totu susținutu se va bucură de o existenția tignita.

Dela resbelu.

In nordul Franției nu s'a intemplatu din 23, cându a fostu batalia la Hallue, nimică mai însemnatu.

Din depesile prussiene cele pre pucinu consciințiose nu ne este cu putinția a scăde starea cea adeverata cu privintia la bataiă acăstă. Împărătesirea lui Manneufl despre numerul inimicului (60,000) s'a arătat in urma de defectuoșa său de falsa, căci armata francesă întrăga de nordu constatatoru din 5 divisiuni, nu ajunge numerul acestă și la bataiă dela Amiens au lăsat parte numai 4 divisiuni francese. Asemenea se mărginesc datele prussiene asupră perderilor armatei lui Manneufl la unu telegramu alu regelui la regină, după care corpul alu 8 au perdu 1 ofițier mortu și 28 raniti, dintre soldati 78 morți și 598 raniti. Din datele aceste inse nu potu află perderea întrăga a nemilor, de ore ce la lupiă aceea au lăsat parte și corpul I-iu întrăga și despre perderea acestui corp nu s'a impărtasit încă nimică. Armata prussiana au fostu, de și cu pucinu, prevalenta celei francese și Manneufl credea pre inimicu cu 20—25,000 mai tare de cum a fostu.

Dupa retragerea armatei generalului Faidherbe intre fortăretele Arras, Douai și Cambrai capetase armata acăstă a sucorse nouă din diferite orașe ale nordului, precăndu Lille se înarmă cu energie mare spre aperare. Generalul Faidherbe, a cărui cariera generală se află in 28, la Vitry, se decisă a incepe cu armata intarita de nou ofensivă.

In 3. l. c. se întâlni la Bapaume cu inimicul și lupiă, care ingraba se incinse dură dela 8 ore antimeridiane pâna la 8 ore postmeridiane, și in

care prussienii fură respinsi din totă pozițiunile loru. Datele prussiene despre lupiă acăstă anunță din contra o victoria a prussienilor. La unu lucru potem conchide cu siguritate din situația schițată a stării referintelor in nordu și adecă ca și aici se apropia decisiunea.

In sudul Parisului astăzi se transformă fără interesanta a referintelor militare și cu deosebire strategice. Aici sta principale Fridericu Carolu cu armata sea pre o extindere, care se prefige prin punctele Blois, Vendome, Chateaudun, Etampes, Gien, Briare și Orleans. Vis-a-vis cu elu sta armata generalului Chanzy la Le Mans, și la dealu pre Loire armata generalului Bourbaki la Nevers și Bourges. La parere deci armata principelui Fr. Carolu se astăză într-o poziție de totu favorabile. Ea este în poziție a opune atacului unei a său celei latice armate francesă cea mai mare parte a poterilor sele și a amagi pre ceea-lata parte prin poteri mai mici. Asiā ea este în stare a tinea în siacu dăoare armate, care ambe suntu egale în privintia poterilor. Si în faptă poziția acăstă e cea mai bună, dintre care și-a potutu alege în impregiurările imparteșite. Inse se nu ne insăzămu din astă cauza despre preferintele acestei pozitii. Mai nainte de totă trebe să amintim, ca principale Fr. Carolu a fostu silitu prin o perdere strategică a luă poziția această.

Dupa reocuparea Orleanului din 4 Decembrie, urmara întâlnirile din 7 pâna 10 Dec. la puncte, care jacă în periferia extinderii de fatia a armatei. Asiā dura armata n'a înaintat după acestă luptă, despre care se afirmă că au fostu favorabile, nici cătu e mai pucinu. Ce au folositu deci aceste lupte? Au dăoare an deschis armatei nemțiesci drumul spre Tours și Bourges? din ce cauza nu înaintează pre drumul, care ie deschis? Séu déca are de cunetu a daremă armata inamică, cum de nu plăcea principale Fr. Carolu spre Le Mans unde se astăză de facia armata lui Chanzy? Strategia francesă le-a facutu tocmai ambe imposibile, luptele și victoriile dela Beaugency, Meung și Marchenoir au fostu fără de folosu, numai perdeile care le au avutu armata nemțiasca remânu simtibile. Aceasta victoria strategică a francesilor, după cum se poate numi mesură generalului Chanzy, concentrându-si armata la Le Mans, a dictat principelui Fr. Carolu poziția multu admirata. Armata francesă condusă de Chanzy a potutu după despartirea de a lui Bourbaki capetă sucuru însemnatu prin trupele din casările dela Conlie, unu asemenea sucuru potu capetă armata lui Bourbaki din sudul Franției. Prin aceea despartire se amâra armata prussiana în privintia tarimei armatelor inamică.

Dupa date angloze armata lui Bourbaki sa fie cam de 100,000—120,000, a lui Chanzy de 120,000 pâna la 150,000. Déca abstragem din aceste numere, 30 procente, voru cam fi fia-care armata egale celei nemțiesci. Prin atacuri combinate s'ară poate deci asteptă ore care rezultate. De ore ce se asigura din partea unor băbati demni de credincioș, ca proviantulu, in Parisu încă nu se apropia de fine, nu aru însemnatu nici o nerăsire vre-unei operații, după cum s'a descris mai susu, nimicirea totală a Franției.

Pest'a 26 Decembrie.

(† Scire trista.) In ajunul ss. serbatorii a Nascerii Domnului s'a immormentat aici in mortuții civili P. Ioanu Dumbrava, capelanu de șoste și fostu parochu in Brasovulu-vechiu. Morbul de care a patimitu a fostu fistula.

Fiai tiner'au usioră!

Lucrul din punct de vedere alu economiei nationale si că factoru civilisatoricu.*)

(Preleger publică de dlu Dr. A. Brote, tienuta in 17 Decembre 1870.)

(Capetu.)

Aplicându-se disele acestea dela unu individu la unu popor întregu urmează ca industria lui va cresce nu numai in proportione dréptă cu crescerea provisiorilor a deca a capitalului, daru inca pri ajutoriulu acestui a se desvălu lucrul, instrumente noue si mai puternice se inventează.

Tieranul nu pote lucră pamentul fără plurghiu său sap'a sea. Nu pote folosi fructele recoltei săle fără a posede cara si carutie, vite de trasu, granare, mlacii, cu unu cuventu totu materialul alu unei exploatazioni rurale, faurul nu fauresc fără necovana, fără ciocanul si fără clestele sele, si i mai trebuie inca foi, carbuni, feru s. m. d. Unu pandiaru nu pote tiese fără unu reshoiu fire s. m. i. Tutororul le trebuie ore care aprovisionare, o reserva mai mare său mai mica, care sa le permită a vietui pâna sa pote realiză pretului lucrului loru.

Este dar unu adeveru, ca capitalul este pâna într'atâtu companionul, ajutoriulu obligatu alu lucrului incătu putemu dice, ca fără capitala nu este lucru.

Necessitatea lucrului, fiindu daru demonstrata, fia-mi concesu a trece la desvoltarea, care au luatul acest'a in lume.

Cu cătu e unu arbore mai mare, cu atâtu mai multe ramuri si crace are. Cu cătu e mai perfectu unu genu de animali, cu atâtu mai multe organe are spre deosebite lucrări.

Asia s'au desvoltat prin cultur'a crescenda divisiunea lucrului. Pre căndu Robinson trebuia sa-si satisfaca totu trebuintele singuru, astămu ca la familiile indiane, cele mai barbare, barbati au luatul asupra-si pescuitul si venatulu, lucrarea aramelor; femeile trebuesc din contra sa fierba, sa advea lemn, sa spele s. m. d. Din astuselui de afaceri casnice se facu cu timpu meseru deosebitu, cari apoi se subimpartu totu in mai multe.

Recunoscendu omulu ca pote avea la dispunetionea sea o catime mai mare de lucruri, pre cari le privescă că folositoré său de dorit, aplicându-se cu preferint'a la o ramură ore care de industria, elu concentra tota atentionea sea asupr'a acestui micu ramu. Cu cătu societatea înaintează acăst'a divisiune se intinde de tota pările. Unu omu devine tabacariu, altulu fauru, altulu cismariu, unu alu patrulea mesariu s. m. i., unu individu ia sarcină aperărei societătiei, unu altulu sta in servitiul justitiei.

Pâna au avutu inca locu divisiunea lucrului, cum o vedem in diu'a de astadi, au trebuitu sa trece timpu indelungat.

Din istoria românilor si grecilor ne suntu cunoscute femeile! Lucretia si Penelope la resboiu, Nausicaa că spalatoresa si o regina a Macedoniei că bucataresa; Odysseu că mesariu.

In evul mediu inca avea divisiunea lucrului putienu de insemnat. Pre unu rego'lu puteau consultă camerarii loi la insurare din cauza „ca alt-mintrelea nu-i voru veni rușele rupte nici odata in ordine“. Dar' in dilele noastre nu vedem pre aici pre strada in fia-care di tierani, a căroru imbracaminte e din capu pâna in picioare asiă numitul productu de casa? o trista doveda, cătu de putienu au intrat in noi români divisiunea lucrului si nu potu se nu amintiesc aici inca, ca aceia retacescu, cari vedu intr'o astuselui de industria primitiva unu lucru folositoriu.

Ce contrastu satia cu divisiunea lucrului in tierile civilisate, mai cu séma in Anglia, unde d. e. meserii césornicarilor se impartiesc in 102 de ramuri, cari trebuesc invetiate separat. Acolo au luatul astufeti de perfectiune divisiunea incătu se poate intempla in fabrici mari, că unu sodalu de lacatusiu dupa 10 ani de servitiu sa nu scia face o cheia, din cauza ca ar pilatul numai.

D-Vostra veti intreba inca, ca de lipsa e divisiunea lucrului si folositor'e?

Unu exemplu ne va da responsulu mai bunu.

Daca o singura persón'a aru si sita sa scria o carte, s'o tipăresca si s'o lege, sa fabriczeze charția, carteau nu s'ară gală, căci nici odata viéli'a unui omu n'ară fi asiă de lunga spre a inveti tota artele neaperat trebuintiose pentru acestu finitul. Totu ce aru puté face unu omu este sa scrie o

* Fiindu ca incheiamu cu numerulu acest'a, amu fositu siliti a scôte acestu articolu din foisióra. R.

carte pre pei de animale cum se facea in vechime, pentru cei se voiau se aiba cărti. O carte astu-feliu gatita n'ară fi asiă de frumosă că cea tiparita si aru costă unu pretiu, incătu la pote patine persoane le aru dă mân'a s'o cumpere si din cauza acest'a cunoșintiele, ce aru cuprindă s'ară responde forte incetu.

Foloselle divisiunei lucrului suntu nenumerate si voiu aminti numai unele;

1. Lucratorii dobendescu o agerime mai mare. Căci facându mereu acela-si felu de lucru ei si castiga unu felu de virtuositate. D. e. unu fauru, care se occupa eschisivu cu fabricatiunea cuelorul pote gati pâna 2300 cuie pre di, unulu care se occupa numai din timpa in tempu cu rămalu acest'a 800—1000; fauri inca, cari n'au cercatul nici căndu a face cuie, numai 2—300.

2. Se potu intrebuinta in producționă persoane cu diverse ocupatiuni, fia-care dupa puterea si talentele sele. Dara si copii si betrâni si potu flă locolul loru, d. e. intr'o fabrica de tiesetur. Copii scarmană si depena, ce cere atentie medieca si pre putine osteneli muschiulare, femeile urdiesc. Barbatii prepara urdiel'a, repară unelele, intretinu cuptoriulu ce prefacă ap'a in aburu s. m. d.

3. Se economisează timpu si osteneli. Căndu unu lucrătoriu are de a face mai multe operatiuni se perde prin schimbarea uneltelor multu timpu, considerându mai cu séma imprejurarea ca totude-un'a pâna vine lucrul in cursu inca trece cătu-va timpu. Cine schimba de multe ori se lenevesc mai usioru. In fine suntu o multime de operatiuni cari se potu aplică mai cu aceeași ostenelă la multe obiecte că si la ungu numai. Totu aceeași ostenelă sa cere la transportarea unei epistole, că cătu se pune din partea postei la transportarea la o mii; si vieti'a unui neguialorii său banchiaru mare n'ară ajunge de a aduce atâtea epistole la adresa loru, că căte scrie acum intr'o di

4. Divisiunea lucrului impintenăza spiritul industrial si face sa dispară apa si langorea ce caracterizează o societate necivilisată, căci producătorii se intrecu a multi si perfectuna cantitatea, varietatea si calitatea produselor, pre cari le d'au in schimb, fără divisiunea lucrului, care estinesc produsele n'ară si nici o impintenare pentru sporirea producționăi, chiaru schimbulu n'ară esistă.

Divisiunea lucrului se stabilesce cu anevoia in tierile necivilisate si in aceleia, in cari populatiunea e inca rera. Totusi potem gasi si in acestea tieri actionea sea si resultatele sele. Din cauza aceea se părta la sate, in orasie mici multe afaceri si negoție de o persoană, cari se impartă in cetăti mari intre moi multe persone. Pre căndu trebue acolo sa fie barbierulu totu odăta si medica, suntu aici dentisti deosebiti, medici de ochi, operatori cherurgici; pre căndu e acolo cărcimaru si neguialorii de marfuri de speceria si de postavu, suntu aici neguialorii, cari se occupa numai cu negotiu de teiu, cigaru s. m. d.

Divisiunea lucrului sa demensiuni si mai mari in cătu diversele natiuni nu produc acelesi lucruri si precum este in favoarea cismariului de a-si cumperă mobilele dela vecinul seu tapeseriu, ier' nu a le face insusi si reciprocamente pentru tapeseru de a luă incaltiaminte dela vecinul seu cismaru. Totu asiă noi in tier'a nostra n'omu voi sa tiesemu bumbacarii nici Anglia d. e. a face vinu, căci acestea tieri ar lucră in contr'a intereselor loru. In adeveru deca unu locutoriu din tier'a nostra lucra 2 dile spre a-si produce o ferdela de grâu sau o vîdra de vînu pre care le pote dă in schimb pre patru coti de tiesatura de bumbacu, produsul a 2 dile de lucru unui Anglu, nu aru si o nebunia ca tieranul nostru sa se silésca a produce cotii de tiesatura de bumbacu, la a căroru fabricatiune aru intrebuinta 5 dile? n'ară si fostu asemenea si pentru anglu?

Diversitatea industriilor in diversele tieri nu provine numai din diferint'a pamentului si climei ei si din trecutulu, din legile, din datinile unui poporu. Dece ne intrebămu pre noi, ca la ce ne aplicăm noi Romanii, trebue sa ne damu tristulu respunsu ca este — său multumita lui Dumnedieu au fostu o porning generala spre functionarismu. Sa sperăm ca se va intorci la mai bine.

Divisiunea lucrului inca trebnie sa corespunda odata si asociatiunea său cooperatiunea lucrului, ce suntu esentialmente numai două părți a le lucrului. Tieranul, care produce numai vinu si acel'a care produce d. e. numai cânepa aru trebui sa moră de fome, daca n'ară potea contă cu siguri-

tate pre acel'a care produce grâu si cucuruzu; lucratoriulu intr'o fabrica de bumbarie, care face numai capetele trebuie sa pote conta de siguru pre colegulu seu, care gătesce numai versurile, deca nu voiesce sa lucre in zadară; lucrul neguialorului e imposibil fără acel'a alu producătorilor deosebi, intre care midilucesce.

Pre resultatele divisiunei lucrului si a asociației se bazează avantajigiu intreprinderilor mari, care este inca mai mică in agricultură ca in industria. Intreprindetorilor mici li se pote, că se câștige avantajele intreprinderilor mari prin asociatii. —

Tierile, in cari au luatul lucrul o astfelu de desvoltare se bucura de base solide si concedeti-mi acum numai a ve trage atentionea si la diferitele ramuri ale lucrului, cum ai urmatu unulu după altul.

In societatile primitive venetorii si pescuirea erau industriile principale. Cu cătu societătie au inaintatul pre calea civilisatiunei cu atâtu industriile acestea au perduț din importanta loru si nici nu voescu sa vorbesc mai multu despre ele, căci Romanulu dice: „In traist'a venetorului si pescariului locuiesc saraci'a.“

Starea civilisatiunei, la care a ajunsu omenirea in unele tieri o datoresc agriculturi. Ca inradacinarea agriculturii au potutu vietini omenii pre unu locu mai restrinsu, cea ce mai nainte nu era cu putinta de ore ce venetorii se estirpan unulu pre altul, daca se intâlnau. Totu Asia era si cu economia pastorală căndu o alta semantia venia cu turmele ei sa pasiunize pre hotarele unui altu poporu, acest'a era obligatu a respinge pre cotoritori. Biblia ne spune ca Avraamu s'au certat cu nepotul seu Lotu din cauza pastoralorlor loru. In economia rurală, trebuitu unu locu mai restrinsu spre a veni, acăst'a au concesu ea omenii sa se apropie unui de alti.

Si fiindu-ca recolt'a nu se face pre data după seamanaturi, cauta sa nu sia devastate campurile in acestea două epoci; interesulu reciprocu poporului sprijineste la agricultura le facu sa stea in pace, luptele devinu unu lucru anormalu. Omenii concesera din cauza acăst'a deca nu proprietatea, cum o intielegem a stadii, celu putienu unu felu de posesiune, basata pre ocupatiune.

Agricultura a pusu capetu barbarii primitive si a datu civilisatiunei singurele base pre care au potutu sa se asiedie si sa se consolidéide. Căci in locul veniturilor nesigure si precarii si totuodat si neindestulitor, ea au datu omenilor venituri regulate, castigate ca timpuri sumite. Omenii, a căroru existența fu acum asigurata, bucurându-se de o abundantia până necunoscuta, avura repausu de consacrat la felicitate lucruri; ei adunara cunoșintele si spiritul loru se luminează. Ei putura se-si cladescă locuințe, a-si fabrică vestimente, a schimba ina densii produse diferitelor industrie: divisiunea ocupatiunilor incepă si pre catu descoperiri din ce in ce mai numerose venira ai pune in stare se-si perfectioneaza lucrurile si se deschida activitati loru căi noue, pre atâtu avutu si sciintia inlocuira miseri'a si ignoranti'a originala.

Industria manufacturaria se desvălu forte teridu cu artele cari o comiteză, de aceea se nasco in oră primelor progres ale civilisationi si pre căndu populatiunea dejă numerosa incepe a trece trebuintele culturei pamentului.

Despartirea lucrărilor manufacturarie de lucrările agricole arata primi pasii ai civilisatiunei pentru ca in copilaria societătior nu suntu, după cum am avutu deja ocazie a arată, despartile ci formăză lucrările manufacturarie numai accesorulu celor agricole; ele se executa de mâinile acelor'a, cari cultiva pamentul si in intervalele de repaosu ce le lasa lucrul cîmpului.

La noi d. e. nu e raritate ca torsulu si tiesutul cânepei, inului se face la tiéra in casele tieranului si continua a forma unu felu de apendice alu culturii. Aceasta nu se mai vede in tierile civilisate, unde operatiunile manufacturarie se estindu din ce in ce mai multu, mai cu sema dela inventiunea masinelor, si lasa cîmpile spre a se concentră in orasie.

Indata ce se concentră omenii, cari se aplică la meserii, in orasie, ei an o alta facio. Potendu sa se veda in lote dilele ei intra in comunicatiune de idei si fia-care profită de cunoșintele comune. Intre aceste arte, astufelii apropiate si concentrate se stabilesc cu timpul clasificatiuni. Lucrul se imparte; fia-care alege o specialitate.

Industria manufacturaria se desvăluia mai multu în tările cu populație numerosă. Pe căuț timpu populație a și răspândită pre spării mari, pre atâtua ea are tendință națională de a se ocupa mai bucurosu cu agricultură. Dovăda despre această avemă aici le noi. Locuitorii din lăndurile tărimei și din vîlă fertile se ocupă numai cu cultură pământului, pre cîndu locuitorii din margini au diferite alte ocupări, fiindu ca cultură pământului nu e de ajunsu a ocupa totu timpul lor.

Desvoltarea meserilor și în genere a artelor manufacturare sporesc marimea și puterea civilizației unui statu. Prin comunicatiunile neîntrerupte, cari se stabilescu între omenele favoriză progresul cunoștințelor de totu, feliul și contribue prin acăstă forță multă la perfectionarea industriei agricole, căreia i se paru a fi streine. Loru și comerciului, care le ajuta, dătoresc o cea mai mare parte a lucrărilor de folosu publicu, săiosele, canale, căi ferate, porturi, opere de arhitectură s. m. d. cari se execută într-o tără.

Pre lângă aceasta concentratiunea în orașie a unui sistem intinsu manufacturarii este celu mai bunu garanțiu alu pacei, securităției, libertăției satelor. Meserile nutresc și dau viță agriculturii, căci absorbe produsele ei. Pre lângă această populație aglomerată în cetăți suntu în privința celor de pre sate, că nescă paditorii, corpori inaintate, cari le aperă. Populaționile dela tără datează regularitatea lucrului loru și pacea existenței loru populațiunilor urbane, căci le au deschis în atâta direcționii calea civilizației și a progresului.

Această e tabloul imbecuritoriu, care ni-lu arata o tără, în care s'au desvoltat lucrul în dimensiunile descrise, dară cu atâtua mai tristă aversală medalei său referintele unei tăriri în care afișăm contrariul.

Pre gradinile cele mai de josu ale culturii dominante indolintă și lipsă trebuințelor. Daca suntu indeștulite lipsele cele mai primitive ale vietii se privesc lucrul, care trece preste acestea de dejositoru și trăndavă de placerea cea mai mare. Pigrum et iners videtur sudore adquirere quod posses sanquine parare. Sclavi și iobagi au fostu urmările principiului acestă și intunericul domnei în timpurile acele.

Sub astfelui de impregnări o diviziune a lucrului n'are locu și numai pământul și cultivarea lui potu se aduca cele de lipsă spre nutrimentu. Ce sa facă însă acelă care nu posede pământ într'unu timpo, în care acestă are pentru aceea preț, că există siguritatea, că i se lucra prin sclavi și iobagi. Din aceste e de intilesu că popoarele tocmai în timpul acela în care au pământ relativu mai multu suntu mai sarace.

In locul mulților feliuri de impinențari a lucratorului liberu; grigia pentru viitoru, pentru famili'a sea, dorintă după onore și confortu, cunoște sclavul și iobagiul numai frica de domnului sau și în contră această se face în scurtu timpu nesimtoriu. În referintele acestea timpulu n'are nici o valoare, ce se poate vedea de acolo că omenii fără nici unu felu de cultură nu sciu multi de căti ani suntu și ca în Russi'a d. e. ba și prin părțile noastre n'au tôte bisericile orologuri, pre cîndu în Anglia unu orologiu se tiene pâna la clasele poporului celu mai de josu și pâna la etatea cea moi fragedă de imbracaminte. Anglul dice: timpulu e banu.

Grea este trecerea din starea iobagiei la starea libera, fia-care, domnului și servulu, aru voi sa scape de incomoditățile starei de mai nainte, daru a se bucură totușoada de tôte avantajele noue. Tîranul se poate ridică greu la o stare mai înaltă din cauza dificultăților la regularea posessionei pământului și nepotendu-se emancipă de inflacția și dependința fostilor domni. Daca mai vine și o legislație asupritore la mijlocu, cum o avemă noi a deploră, se immobilescu dificultățile. — Ignorantia poporului eredită din timpuri trecuti e inca celu mai mare obstacol la imbunătățirea sortiei lui. Pre-judiciul celu vechiu că lucrul e dejositoru nu s'au perduto inca și omenii intra pre usioru în direcționii false. Unu exemplu viu ne e Spania.

Ea au reamasu sub impregnările cele mai favorabile din lume saraca, din cauza că au atribuitu servitelor personale preponderanța. Meserii aișii umblă se castigă numai atâtua cătu se poate trăi din interesele capitalului; se duceau apoi mai bucurosu într-o târguie său intr'o manastire. Inca în anul 1781 au afișat academi'a sciuntifica

din Madridu de lipsă a scrisă unu concursu pentru deslegareea temei „ca meserile folositore nu suntu desonestatōre“. Dorintă națională intregi în secolu splendorii celei mai mari a fostu și pentru Europa, ce suntu oficerii, amplioati și preoți pentru unu singuru popor. Parola dileitoră: Cine voiesce se-si face norocul se caute biserică, marea său casă regeloi.

Sub Filipo III erau în Spania 988 manastiri de calugheritie și 32000 de calugheri. Numerul manastirilor se întreține între anii 1574 și 1624 și numerul calugherilor se înmulțește și mai tare. Unu număr mare de meserii, neguțotori erau straini și arindile cele mai mari erau în mâinile strainilor. Înca în anul 1787 mai erau 188,625 popi de totu soiul, 280,092 servitori, 480,589 nobili și numai 310,739 meserii.

Nu voiesc să tragă o paralelă, dar nu afișa ca descrierea această are o asemănare inspiromantă cu starea prezenta a unei tăriri noue scumpă prin legaturi de sânge? Nu suntu inca în diu'a de astăzi inca mii și mii de mâni, cari aru putea monei în modu deosebit, dar diace în pările locuitorilor acelora locasie dedicată sunției supremă și dejosite prin omenei la cuiuri de trandavă? Nu înundează strainismulu cu glotele frumosale câmpii ale acelei tăriri? Nu strabate undele acestei și la noi? Ce poate face o astfelui de imigrare, avem destule exemple: în partea Poloniei ocupată de Prussia, în Silesia s. m. d.

E timputu dar că și românul să-si îndrepte seriosu atenția la rezultatele, cari le produce lucrul. Astăzi populi se luptă pre lângă sabia, pușca și tunuri inca și într-altu modu și triumful nu este alu aceluia, care dispune de mai multe averi, ci alu aceluia ale căruia clasă lucrătoare adăca masele au mai multă ordine, inteligenția și sciul.

Natiunile, cari astăzi nu lucra, suntu ființe nefolositore, nu merita se ocupe o parte a pământului. Ele disparu subjugate, nu de sabia, ci de activitatea și inteligenția celoru-lalte. Este o lege naturală, ca ființele superioare să asimile, misteșeau pre ființele inferioare, numai lucrul și în urmarea aceea să bunastarea a claselor lucrătoare produce o stare înfloritoare a unui popor. Cându lucrul are valoare adăra se plătesc bine și dovadă ca productivitatea e mare, de alta parte iera aduce pre numerul celu mai mare a poporului și o frasă pre chartia, dacă lucrul nu-si ocupă rangul care i se cuvine, fără indeștulirea claselor de josu nu poate să asigurea nici libertatea claselor de midilociu nici domnirea claselor înalte.

Si nu potu se încheiu mai bine, că cu vorbele unui literat pre cîmpulu economiei naționale care dice:

Industria este datore lumea, prin urmare să fie statu, totu ce este folositoriu și placută vietiei, rumperea marginilor, în cari le includea o barbaia grăsa și respingătoare; industriei dătoresc generalu omenescu aceasta instrucție asiă de prețioasă, aceasta moralitate, aceste perfectionări ale sufletului ce ne înaltă mai pre susu de o materie brăta.

Sforțitoru industriei trebuie să atrăgă inventația și perfecția tuturor acestor artice civilișă și omenescă și cari sporesc în lume comoditati, ornamente și frumuseti nenumerate.

Tôte aceste opere pline de gratia, de majestate, de plăceri și de folosu pre cari le contemplău cu placere, său de cari ne desfășăru cu multă amintire, industria le-a conceputu, înăstrăia le-a creatu,

Industria a ridicat acelle case comode; ea a creatu acelle tablouri și statue de o perfecție asiă de mare; ea a ridicat acelle săiosele atâtua de folositore, acelle poduri, acelle apădături; ea a acoperit acelle frumosă gradini cu flori și cu fructe ea a semnatu pre acelle agre grău; ea a construitu acelle nave, brasându marile spre a ne aduce produsele tărilor straine.

Ea a supusă tôte creațurile dominationei noastre, spre a ne servi; eană a adusă de a subjugă pre cele mai selbatice, de a face speciile mai blande mai tractabile și folositore trebuitelor noastre. Ea ne-a învățat se liștemu cu lâna óei, cu parulu caprei, cu produsul lucrului vermelui de ma-

lasa aceste vestimente ce ne servește a ne incaldi. Ea ne-a ajutat a scăde din sinul pamentului diversele instrumente și ușorul necesar. Ea a adunat pre omene în cetăți, i-a unitu în societăți regolare, și a conceputu legile salariale, sub padi'a căroră ne bucurău de securitate și de pace, de avutia și de abundanță, de binefacerile unei protecții și assistenție reciproce și de relații plăcute.

Prin meditaționile sale industria a descoperit totu acestea sciunție, ce a învățat și învățat spiritul nostru, ce a rafinat și poleită norăvurile noastre și au fostu pentru noi unu izvor de avantaj. Este vre-un lucru pre care să lu admirău său de care să ne bucurău, care place spiritul nostru, său satisfacă trebuitiele noastre, pre care se nu-lă datorim industriei? fia-care tără înflorindă prin avută, marirea și prosperitatea sea, totu acestea atribuite industriei locuitorilor sei. Cându lenea se introduce, totu lucrurile se corumpă se declina, atunci statul cade în disordine, saracia și într-o situație deplorabilă.

Domnule Redactor! Cetindu multă prețuitul dvôstra diurnală „Tel. Rom.“ nr. 91 a. c. amu afișat cu datul: Buholtiu 8 Noemvre 1870 descrierea înmormântării capelanului Silivestru Jontă de acolo, — și cu această și descrierea despre porțarea subscrisei, că preoteasă și sociu reposatului.

Onoratul publicu cetitoriu va crede ceea ce se dice acolo: „Dorește însă ca preotul Marii la Parasită de multă tempu, etc.“ — Anonimul său scriitorul acelora săre n'are dreptu, — căci trăindu noi bine și frumosu la olalta mai multă tempu, — și fiindu eu aproape de nascerea primului pruncu, m'amu inițiatu cu sotiu, că eu sa me duc la parintii mei pâna ce voin nasce, căci parintii reposatului meu sotiu, se arătau fată că mine și fiul loru preotul Silivestru, omeni grei și nepasatori. Așa amu venit la parintii mei, unde, după ce amu nascutu pruncul, a venită și sotiu meu, reposatul preotu Silivestru Jontă la parintii mei în Rujă și amu locuită mai multă tempu aici, de oare ce și densul și mai placea cu parintii mei în Rujă decădu eu ai sei în Buholtiu. Însă cadiindu într-o boala grăi și indelungată sotiu meu, preotul S. J. nu s'au dus la parintii sei în Buholtiu, — și totu la parintii mei în Rujă a jacutu în tempul bolișei, avându destulă necasă cu densul, și necruțindu nici unu mijloc pentru rensanatosarea sea; și de multe ori mi potă veni și vrănu pericolu, căci devenindu sotiu meu, în bolnavirea sea, după cătu-va tempu și în alterarea mintiei de multe ori navaliă asupra-mi.

Dară eu și cu parintii mei tôte le-amu rabdatu, și l'amu grijită cum amu putatu, și cum amu seioțu mai bine, în timpu de 14 septembri; și cându densul inca și au cunoscutu slabiciunea, nepotintă, și că nu va mai potă sa mai scape cu viația din bolișea, dăse către mine și către parintii mei: Ca la casă din trecerea sea din viația, — să-lu înmormântău aici la noi în Rujă și sa nu lu strămutăm la Buholtiu. Însă audindu această parintii reposatului au venit și l'au luat cu sila delesă noi și l'au dusu în Buholtiu unde după putință tempu a și reposat în Domnula; și ca parintii reposatului pre mine nu i au lasat înimă a mei înștiință despre morțea sotiuului meu, asiă eu inca n'am potutu luă parte la înmormântarea sotiuului meu, nefindu înconsciuntiata de easulu acestă.

Togmai în diu'a cându a reposat sotiu meu preotul S. J., fratele seu cu mine și taica-meia amu avutu întâlnire unii cu altii în Cincul mare, și că sa vedi, ca fratele reposatului nu s'a indratu a spune n'oue, ca sotiu meu a reposat, deși întrebai de densul, ci numai după ce l'au înmormântat amu auditu, ba ce e mai multă dicea: că e totu asiă precum sciu și eu că a fostu pâna acum'a. Această este adeverul, și se poate documenta, — dacă va veni cineva se caute — cu sute de marturi. Acestea n'au minciuni, scrise că ale anonimului, carele de unde a potutu săcăvia năstria în Rujă? Si acum, vincinosulu spus în publicu, că eu n'asuu și cercetatu pre sotiu meu, și l'asuu și parasită?! Unde era să lu cerceteze, căci erau în casă parintilor meu? — Apoi deacă dlu anonimul săcă, că scrie nescă adeveruri, pentru ce nu se arăta în publicu cu numele? — Cu de acestea dlu meu nu-ți căștigi nici unu merit, și mai bine faceai de nu-ți tindei lingură aicea unde n'uti ferbe ópa!

Rujă în 28 Decembrie 1870.

Maria Greco M. p.

R o m a n i a.

De la caderea ministerului lepurean camera deputatilor n'a mai tinență siedintia publică de catu Vineri 18 Decembrie candu s'a cefit de cetera nouă ministeriu Ion Ghica decretul de nomirea acestui ministeriu și programul cu care se prezenta elu în coprinderea urmatore:

Dominilor deputati, Maria Sea Domnitorulu în urmă demisiunei minister, de la 20 Aprilie, și a cuvințelor ce a rostitu cu ocazia primirei responsurii la mesajul tronului, a bine-voiu a ne chiama la guvernul tierei.

Amu primitu acesta sarcina grea și spinosă, cu devotamentul celu mai nemarginuit pentru tiera și pentru tronu, și cu credinția serma că vom avea sprijinul sinceru și eficace alu reprezentanți nationale.

Nu vomu devia unu singuru moment de la principiile in numele carora suntemu adusi la putere. Vomu fi nu guvernă frumente constitutionale și parlamentariu.

Nu vomu uita nici o data ca unu guvernă constitutionale, nu pote fi tare, nu pote lucră cu folosu de cătu atunci candu are concursul reprezentanți nationale, și cându exista o completa armonia intre puterile Statului.

Nu ne ascundem catusi de putinu gravitatea situației și greutatea insarcinarei, ce loamu asupra; dera speram ca patriotismul d-vostra va fi statu de loatu, in cătu vomu putea isbuti cu concursu d-vostre realu a inflatură dificultati cu cari vomu avea a lupta.

Indata dupa aceasta, siedintă a să radicatu dupa cererea președintelui cabinetului și să amânatu pentru trei zile, timpul ce să credința necesară spre a putea studia ministrul cei noi proiectele de legi financiare pre cari le presentase fostul guvern, și a declară pre cari dintrensele voesce se le sustinea, și pre cari nu voesce.

Luni apoi la 21 Decembrie, camera a reînceputu siedintele sele publice, și a luat in desbatere proiectul de lege pentru modificarea legii de vîndare bonurilor rurale ale vîsteriei, cari trebuindu dupa acea lege, se fia vendute cu 99 lei su'a celu pucinu, ministerulu nu le pote preface in bani spre intîmpinarea diferitelor necessități, din cauza ca evenimentele actuali au facutu se scadia cursulu acestor bonuri rurale in pięcia, și si cursulu totoru efectelor publice. Proiectul de lege cere că ministrul finanțelor se pote pune in licitație bonurile rurale pre pretiu ce va indică cursulu de dălu loru.

Intrigă siedintia de luni s'a petrecutu in desbateri asopr'a acestui proiect de lege, oratori fiindu de pareri diverse in privința modului d'a se obtiene pretiul celu mai avantajiosu la licitatinea pentru vendiarea bonurilor rurale; și proiectul de lege nu s'a putut vota in intregul seu, mai remandu pre a dău'a di unu articulu finale de votatu.

A dău'a di insa, la incepțul siedintei s'a presentat o propunere sustinuta de către majoritatea ministeriale, prin care s'a cerutu prorogarea camerei pana dupa serbatori, adica pana la 9 Ianuarie inclusivu, incepându de Joi 24 Decembrie, și acesta propunere, pusa in desbateri, se vedea a nu fi impartasită de către o mare parte din deputati, cari au și cerutu cuventul spre a o combate.

D. Nicolae Ionescu a luat celu dintâi cu cuvantul că sa o sustina, și dupa unu lungu siru de frasă ale dumneavoastră, majoritatea elementelor eterogene coalisate, nevoindu sa permită si minorităției a-si exprimă si ea parerea asopr'a propunerei de amenare, să grăbitu sa inchidă discutiunea, fără a fi permisă macar unui dintre membrii minorităției sa arete motivele ce aveau spre a cere sa nu se amâne camera de serbatori.

Acesta procedere ne a surprinsu cu atât mai multu, cu cătu sa venea din partea acelora membrii ai adunării mai cu séma, cari se numesc liberi si independenți, printre cari nu s'a gasit unul sa ridice vocea pentru libertatea discutiunii, in vreme ce chiar printre Rosii s'a vedință doi trei cari pareau dispuși a asculta vocea lealităției si a votă sa nu se inchidă discutiunea.

O asemenea probă de liberalismu nu o dedese pana acum nici acea majoritate arbitrată a camerei de clăpisti, și a fostu rezervată asi disti fractiuni libere si independente sa dea primul exemplu!

Este buna lectiunea.

Liberalismul Rosiiloru, despre care in aru si avutu multi coragioli a se indoii alta-dată fără a fi apostrofatu că calomniatoru, s'a aratat ca este in timpul guvernului Rosetto-Bratianu, după ce se mai aratașe odata cu ocazia alegerilor pentru acea disa constituanta adosa prin tortură; liberalismul asi disi fractiuni libere si independente sa demonstreze ce este si ce pote fi acum cându acesta fractiune a devenit mai multă guvernamentală!

Oră numai deceptiuni suntem condamnati sa avem, si n'a sa ne putemu nici odata bucură pana in fine a vedea consecutiva in principiile ce afișează diferitele partite politice la noi!

Nu ne vine sa credem inca acesta procedere din partea fractiunei, de cătu cu o aberație de momentu, forte primejdioșă pentru reputația partitelor politice si pentru prestigiul credintelor ce marturesc ele in conștiința poporului care le asculta; si de aceea stămu la chibzuiră pana sa condamnăm că pre Rosii, sub acuzația de falsi liberali, pre cei din fractiunea disa libera si independentă.

Inchidiendu-se discutiunea in modulu arbitrar ce arcăremu, propunerea de amenare a pututu trece cu mare majoritate.

Ca propunerea de amenare camerei nu a fostu nimerita să aprobata indata, pentru ca unul dintre deputati, punându intrebări capului cabinetului, prin ce midilōce crede sa facă facia la necesitățile thesaurului de anul nou, de căă odata camera nu mai lucră spre a putea regula situația financiară, dumnelelui, d. prim ministru, n'a pututu respondere altu de cătu: vomu vedea! ne vom mai chibzui!

S'a terminat apoi votarea proiectului de lege pentru vîndarea bonurilor rurale mai intocmai după cum a fostu propus de fostul guvern; si in fine s'a votat si unu proiect de lege in temiu de căruia ministerulu sa pote adună veniturile si sa facă cheltuielile conformu budgetului anului trecutu pre lună Ianuarie viitoru. — N.B.

Dupa „Tromp.“

V a r i e t a t i.

* * Prelegeri publice. Desera la 7 ore va prelege dlu I. Macsimu, despre industria femeilor române.

(Inscriintare.) In localitățile Societății pentru cultură si literatură română din Bucovina se voru tienă, conformu statutelor ei, următoarele prelegeri publice: 1. „Despre teritoriul locuitu de Români in dlu'a de astăzi“, de dlu I. Sbier'a. Domineca intră 20 Decembrie 1870, 1 Ianuarie 1871, 2. „Despre istoria fondului religiunarii gr-or. din Bucovina“, de dlu S. Andrieviciu Domineca, intră 3/15 Ianuarie 1871, 3. „Despre chipulu cum pote invetoriul desceptă si inaintă dragostea către națiune“, de dlu I. Droglu. Dumineca, intră 10/12 Ianuarie 1871, 4. „Despre originea poporului român“, de I. Sbier'a. Domineca intră 17/29 Ianuarie 1871, 5. „Despre încreștinarea Romanilor“, de dlu M. Calinescu Domineca, intră 24 Ianuarie, 5 ianuarie 1871. Aceste prelegeri suntu gratuite, dura din cauza spațiului restrinsu alu locuinților se voro impărtă bilete de intrare, pre cari doritorii si le potu procură dela secretariul Societății cu o di naște de tienărea fia-cărei prelegeri, dela 2 până la 6 ore d. a.

* * (Armatele republicei franceze) De căă aruncăm o privire asopr'a chartei teatrului de resbelu, situația Franciei ni se prezinta in modulu urmatorin: In centru jace Parisulu fortificat si cu o armata poternica, in carea suntu celu pucinu 100,000 soldați capabili pentru erupere si operatiuni campestre. Generalulu Faidherbe comandă in nordu o armata aproape de 50,000 soldați; generalulu generalu Chanzy stationeză cu armata sea, constatatoria celu pucinu din 100,000 soldați, la cetatea Le Mans, in vestulu Franciei. In sudu, si anumitu in triangululu Bourges-Nevers-Gien vedem pre generalulu Bourbaki cu o armata de 50,000 soldați; in dréptă lui vedem pre generalulu Cremer operându cu o armata aproape de 15,000 soldați, căruia i s'a mai trasu din Lyon o colona de 20,000 soldați; către acestea puteri armate ale francesilor trebue sa mai adaugem si pre veteranulu si neobositulu generalu Garibaldi cu cei 6000-7000 voluntari ai seid din Autun si Langres. Asă dura in sudulu si sudu-estulu Parisului vedem o putere armata constatatoră din

90,000 soldați. Toti generalii francesi instruiți mai susu paru a-si si luat de masă generala, de a-si retrage de timporiu armatele loru din veri-co pusetiune amenintată, si fia-cine trebuie sa recunoște, ca ei si-sciura execută in timpul din urma planului loru cu o destăritate admirabilă.

* * (A supră caracterul generariului Chanzy) scrie „Diar. d. G“ următoarele amenunte:

„Generariulu Chanzy are soliditate si energie ce caracterizează pre generariulu Ducrot. Că-si densulu este ardiente, audaciu si indomptabil. Deșeulale sale către generarii si colonelii pusu sub ordinile sale suntu că nescă luviture pre pintenici no permitu nici inertia, nici lenevire d. e..

Una capu de corp, care primise ordinea d'a dă concursul seu la acțiune de noapte, i scrie: „Trupele mele ostente au neaparat trebuita d'ore repausa de 48 ore.“ Generariulu Chanzy i responde: „trupele d-tale suntu facute totu din carne că si trupele prussiane: prussiansi nu se repausă; trupele d-tale nu trebuie sa repauseze.“ — Unu altu comandante i facea ore cari observări asopr'a unui postu periculosu. „Nu suntem la balu, i responde Chanzy. Bate-te întâi, si apoi vei glumi“. — Chanzy a avut a luptă cu cele mai bune trupe ale principelui Frideric Carolu. Le-a oprit adeseori si le-a causat sperderi simtitoare. Totu de unu le-a tinență peptu. —

Concursu.

Pentru ocuparea unui postu de capelanu la biserică gr. or. din Sebesiul, Protopr. Sebesiului, pre lângă neputinciosulu parochu Ilie Hintă, se scrie prin acăstă concursu cu terminul pana la 20 Februarie anul 1871.

Doritorii de a concură la acestu Postu au de a-si tramite suplicele loru provediute cu documente:

- a) ca suntu clerici absoluti, si ca au depusu esemnul de calificare conformu Statutului organicu.
- b) ca au portari morali potrivite chiamarei preotiesci — la Scaunulu Protopopescu alu Sebesiului cu alu carui-a consensu s'a escrisu concursulu. —

Sebesiul in 20 Decembrie 1870.

Comitetul Parochialu gr. or.

Fenu de vendutu.

In comitatulu Hunadorei in comună Hondolu două ore de departate de statuina calei ferate Devă, se află unu Quantum mare de fenu, din care si cu clai'a se vinde. — Speculanți de fenu, seu proprietari de oi au a se adresă către d. Lazaru Piposiu in Zalathn'a.

Concursu.

Pentru ocuparea vacantei parochii a Chichisului in protopopiatulu alu II-lea alu Brasovului, se scrie concursu pana la 10 Ianuarie 1871.

Emolumintele suntu:

- a) Venitulu stolariu dela 125 familii.
- b) dela 60 familii căte ună ferdela de grâu, si ună ferdela ovesu, apoi 30 xr. pentru lemne.
- c) dela 65 familii căte ună ferdela sacara, seu cucuruzu si 15 xr. v. a. pentru lemne,
- d) dela veduve căte 25 xr. v. a. simbria anuala.
- e) Cartiru liberu.

Doritorii de a ocupă acăstă parochia suntu avisali de a-si tramite recursele loru, la scaunulu protopopescu in Brasovu, pana la terminul aretat.

Brasovu in 10 Decembrie 1870.

Cu intiegerea Comitetului parochialu..

Ioanu Petricu.

Protopopu.

(106—2)

Citatiune edictala.

Fostulu parochu in Sacdate, Simeonu Barbu, carele de 6 ani a parasită pre soția sea Mari'a, nascuta Filipu, lasându-o cu trei orfani, si despre care, după cum se arată in acțiunea prezentată in contra-lui 16 decembrie a. c. nu se știe nimic unde se află, se citează prin acăstă, că in terminu de unu anu si o di sa se infatisizeze înaintea subsemnatului foru matrimonial! căci din contra, după espirarea acestui terminu, se va procede cu acțiunea astfelui intimata intru intielesulu canonicelor s. noastre biserici Sabiu 19 decembrie 1870.

Scaunulu protopopescu, alu tract. II alu Sabiuului.

Burs'a de Vien'a.

Dia 30 Decembrie (11 Ian.) 1870.

Metalicele 5%	57 35	Act. de creditu	247 90
Imprumut. nat. 5%	66 40	Argintulu	121 50
Actiile de banca	738	Galbinulu	5 86